

Tunge, mørke natteskyer

Musik: Carl Nielsen / Korarr.: Bo Holten

Tekst: Jakob Knudsen

S
1. Tun - ge mør - ke nat - te - skyer op ad him - len dra - ger,
2. Vær mig nær, thi u - den dig en - som - hed mig tru - er;

A
1. Tun - ge mør - ke nat - te - skyer op ad him - len dra - ger,
2. Vær mig nær, thi u - den dig en - som - hed mig tru - er;

T
1. Tun - ge mør - ke nat - te - skyer op ad him - len dra - ger,
2. Vær mig nær, thi u - den dig en - som - hed mig tru - er;

B

5
hjem til skovs af mar - ken flyer hist de sor - te kra - ger.
vær mig nær, thi u - den dig jeg for mør - ket gru - er;

hjem til skovs af mar - ken flyer hist de sor - te kra - ger.
vær mig nær, thi u - den dig jeg for mør - ket gru - er;

hjem til skovs af mar - ken flyer hist de sor - te kra - ger.
vær mig nær, thi u - den dig jeg for mør - ket gru - er;

9
Skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om - si - der,
hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for - nem - mer,

Skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om - si - der,
hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for - nem - mer,

Skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om - si - der,
hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for - nem - mer,

vær os nær du kæ - re Gud, me - dens nat - ten li - der.
fri mig ud af mør - kets bånd, så min frygt jeg glem - mer.

vær os nær du kæ - re Gud, me - dens nat - ten li - der.
fri mig ud af mør - kets bånd, så min frygt jeg glem - mer.

vær os nær du kæ - re Gud, me - dens nat - ten li - der.
fri mig ud af mør - kets bånd, så min frygt jeg glem - mer.

1. Tunge, mørke natteskyer,
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken flyer
hist de sorte krager.
Skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider.
Vær os nær, du kære Gud,
medens natten lider!

2. Vær mig nær, thi uden dig
ensomhed mig truer!
Vær mig nær, thi uden dig
jeg for mørket gruer!
Hold mig med din faderhånd,
så jeg dig fornemmer!
Fri mig ud af mørkets bånd,
så min frygt jeg glemmer!

3. Lad mig føle, hver gang når
livet bli'r mig øde,
at du, Fader, hos mig står
og i sådan møde!
Og når natten i mit bryst
hertet vil omlejre,
o, da skænk mig livsens trøst,
vind mig lysets sejr!

4. Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:
dine fugles morgensang
i den høje sommer,
dér, hvor dag er altid lang,
natten aldrig kommer!

5. Tung og mørk den tavse nat
over jorden spænder,
hist kun bag et vindve mat
vågelys der brænder.
Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak, du lysets Fader!